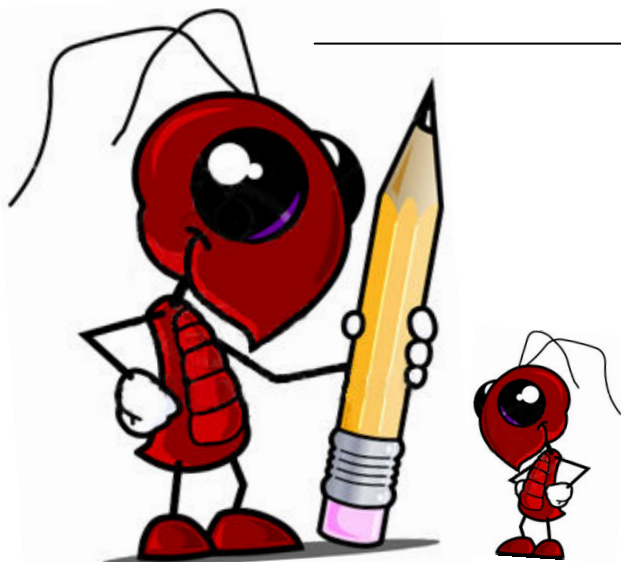

JÚN / 2011

MRAVENISKO

číslo 10 ■ ročník 1.

*Súkromná základná škola
pre žiakov so všeobecným
intelektovým nadaním
Bajkalská 20,
BRATISLAVA*

www.szsbykalska.sk

*Tlačená verzia časopisu vychádza vďaka
dobrovoľnému finančnému príspevku
spoločnosti ESET, s r.o.*

*a rodičov detí
triedy Ants.
Ďakujeme!*

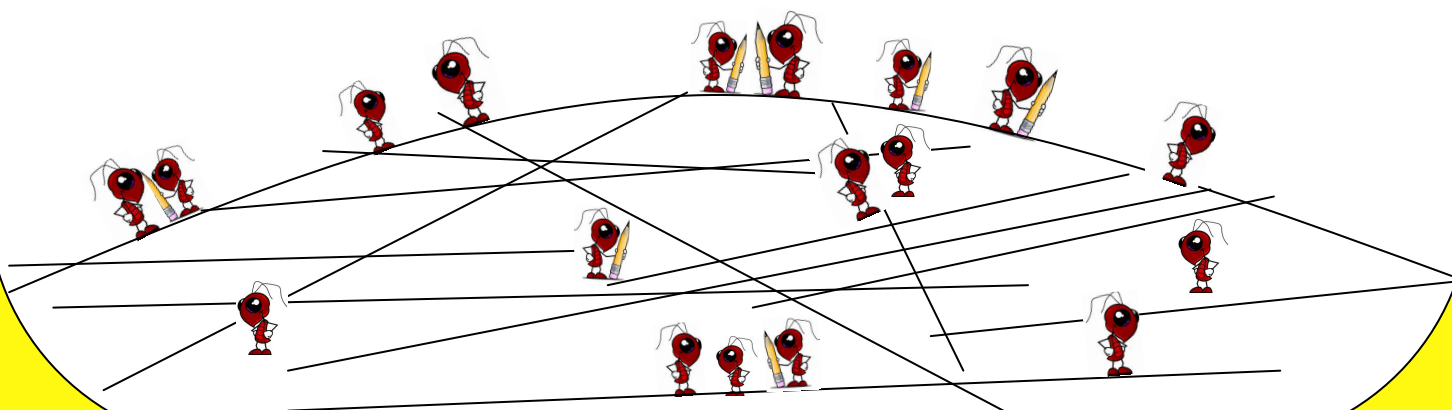
V TOMTO ČÍSLE:

LÚČNICA

ŠKOLA V PRÍRODE

ROZHOVOR S VIEROU

KOMIKS

OBSAH / PRÍHOVOR

- Lúčnica 3
- Škola v prírode 5
- Leto s golfom 7
- Rozhovor s Vierou 8-9
- Naša mačka Lila 10
- Beh pre život 11

REDAKCIA

Šéfredaktorka: Viera Dršková

Grafická úprava: Miroslav Rapant

Jazyková korektúra: Magdaléna Krchlíková

Redakčná rada: Branislav Hitzinger, Laura Kupková, Laura Isabel Lešová, David Ormandy

Prispievatelia: Adam Bečvarov, David Bobek, Šimon Dančiak, David Elexa, Tereza Golianová, Laura Herbecová, Alexander Herceg, Branislav Hitzinger, Oliver Karvay, Gregor Kočan, Samuel Kostúr, Matej Konečný, Laura Kupková, Laura Isabel Lešová, Lucia Ličáková, Lukáš Lipka, Klára Malschitzová, Leonard Mohňanský, Júlia Moncmanová, Šimon Nahálka, Samuel Novák, David Ormandy, Oliver Pučík, Emma Sekulová, Lucia Simonidesová, Pavol Šťastný,

Spolupracovali: Soňa Lesáková a Ivana Repová

Obálka a fotografie: Miroslav Rapant

Milí čitatelia,

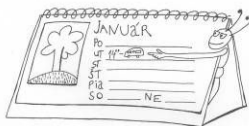
kto by rád nespomínal na obdobie, kedy nám plynul čas pomaly, úžasne pomaly. Asi každému sa zrýchlil životné tempo, až keď po ukončení školy nastúpi do zamestnania. Pamätám si, ako sa nás triedna profesorka na gymnáziu pýtala, či aj nám sa zdá, že ten čas strašne letí. Pozerali sme na ňu dosť začudovane. Ved' len vyučovacia hodina, keď sa skúšalo, sa zdala byť nekonečne dlhá. Teraz to pociťujem tak, že každý školský rok doslova preletí. O pár dní bude za nami ďalší a mne sa zdá, že len nedávno sa zrodila myšlienka vydávať školský časopis. Nestačíme sa všetci čudovať a je tu posledné – desiate číslo prvého ročníka. Dozvedáte sa prostredníctvom neho, všeličo o nás malých. Čo všetko sme za tých desať mesiacov stihli! Deti vnímajú našťastie posúvanie sa v čase inak ako dospelí. To im umožňuje väčší rozlet myšlienok, obohacuje svet ich fantázie, pretože sa nikam nenáhli, netlačia ich termíny. Preto dokážu povinnosti a úlohy odkladať na neurčito alebo aspoň na neskôr. My dospelí máme z toho niekedy nervy, že všetko robia pomaly, že robia tisíc iných vecí, len nie to, čo robiť majú. Musíme ich správne usmerňovať, aby si budovali systém ich prístupu k povinnostiam. Raz sa im to v živote zide. Človek by nemal mať pomýlený obed s večerou, deň s nocou a týždeň s víkendom. Naučiť sa vybudovať si systém v práci, v zadení si času, ktorý venujeme povinnostiam, zábave a iným činnostiam, vo vykonávaní rôznych činností nie je jednoduché. Chce to len byť dôsledný a trpezlivý. Všetci vieme, že niekedy je to nesmierne ťažké. Ak to sami máme vžitú a dokážeme to naučiť aj deti, dávame im do života celkom dobrý dar. Môže im to uľahčiť nejednu životnú situáciu.

Prázdniny a čas dovolení sú predo dvermi. Vychutnajte si ich a nech vám plynú pomaly.

Viera Dršková

AKCIE MESIACA

LÚČNICA

Keď sa chystáme na predstavenie Lúčnice, akosi automaticky vyslovujeme obdiv a uznanie. Vyše šesťdesiat rokov byť na piedestáli doma, očariť celý svet, to je bezkonkurenčný úspech. Vďaka jej zakladateľovi a choreografovi pánovi profesorovi Štefanovi Nosáľovi ukázala Lúčnica na všetkých kontinentoch, čo za poklady sa uchovali na tomto našom malom kúsku zeme.

ilustrácia: Šimon Nahálka, 2. A

30. mája sme boli my druháci s Vierkou na predstavení Lúčnice vo veľkej sále Istropolisu. Najviac sa mi páčil tanec Pri ľane a z neho najviac časť, v ktorej sa jedno dievča preoblieklo za princeznú.

Šimon N.

Najviac ma prekvapilo, keď nám Vierka povedala, že Lúčnica vystupovala už po celom svete a určite ešte bude. Pobavil ma Fľaškový tanec, Práčky a vlastne všetko. Lúčnica je znakom mladosti a krásy. Bolo to výborné!

Gregor K.

Sedeli sme v prvom rade. Najviac sa mi páčil tanec Zbojníci. Jedinému sa mi stalo, že som si trochu zdriemol, ale čo som videl, bolo veľmi pekné.

Branislav H.

Lúčnica bola veľmi krásna. Najviac sa mi páčilo, ako tanečníčky prali bielizeň a piestami búchali do rytmu hudby. Boli zaujímavé aj tie prekrásne kostýmy.

Oliver P.

Bol som len na polovičke predstavenia, lebo som bol po chorobe. Najviac sa mi páčil tanec Mak.

Samuel N.

Lúčnica sa mi veľmi páčila, aj keď na konci som bola unavená, lebo nechodím tak neskoro spať. Najviac sa mi páčil tretí tanec na konci s princeznou.

Júlia M., text a ilustrácia /vľavo/

Najviac sa mi páčilo, ako siali mak. Lúčnica – to bolo najkrajšie predstavenie, ktoré som doteraz videl. O pár dní neskôr sme boli na detskej opere Kominárik. Ale to je o inom.

Adam B.

Najviac sa mi páčilo Pri ľane. Bolo to výborné a trvalo to dve hodiny aj pätnásť minút.

Leonard M.

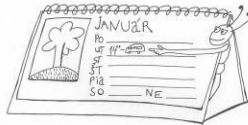
Najviac sa mi páčilo, ako tancovali všetky tanečnice spolu. Ale páčilo sa mi všetko. Sedeli sme v prvom rade. Bola tam aj Vierkina bývalá spolužiačka a jej dcéra.

Laura H.

V Istropolise sa konalo folklórne predstavenie Lúčnica. Šimon mi hovoril, že sa mu to páči a že každé dva roky spravia nové predstavenie. Ja s ním absolútne SÚHLASÍM ©.

Oliver K.

AKCIE MESIACA

Na konci mája sme boli na Lúčnici. Boli to ľudové tance. Dokonca tam tancovala ja moja trénerka z tanečnej. Tancovali všelijaké tance, napríklad Fľaškový tanec. Ale najviac sa mi páčili Práčky. Mali sme z toho umelecký zážitok.

Laura K.

Na vystúpení lúčnice sa mi najviac páčil Fľaškový tanec. Bol naozaj super. A úplne naj bol koniec, záverečný tanec. Vôbec mi nevadilo, že to bolo večer, veď pri takom predstavení nikto nemôže byť ospalý.

Šimon D.

Mne sa to fakt páčilo. Strašne sa mi páčili tie kroje! Museli si s tým dať veľa, veľa práce! Cítila som sa ako v nejakej dedine. Videla som, ako v jednej časti jeden tanečník zhodil sklenenú fľašku. Priznám sa, že by som si nezapamätala ani jeden krok! Najviac sa mi páčilo, ako si dávala do úst vnučka mak. Predstavenie bolo večer, ale mne to nevadilo. Tí, čo si potrebovali pospať, ráno mohli prísť do školy na druhú vyučovaciu hodinu.

Emma S.

Bolo to pekné. Najviac sa mi páčilo, ako tam dievčatá prali a preto som o tom aj nakreslil. Vôbec mi nevadilo, že to bolo večer.

Lukáš L.

Sedeli sme v prvom rade pred pódium. Najviac sa mi páčilo ako si prehadzovali tanečníci valašky cez celé pódium a nakoniec ich aj chytili.

Matej K., text a ilustrácia /vľavo/

Boli sme na Lúčnici. Sedeli sme veľmi dobre. Mne sa najviac páčila časť z jedného tanca, kde tancovali len dievčatá v červených sukniach. Bolo to úžasné. Na zadnej stene boli pripevnené plachty. Keď ich osvetľovali farebné reflektory, tak to bolo úžasné. Tie plachty predstavovali polia.

Laura I. L.

Boli to ľudové tance. Sedeli sme v prostriedku v prvom rade. Na konci som s Laurou H. niesol kyticu pánovi profesorovi Nosáľovi. Vierka nám povedala, čo a kedy máme robiť. Tak sme to domotali kvôli jednej tete, čo tiež išla s kyticou na pódium!!! Celé hľadisko sa smialo aj tleskalo. Ale aj tak to bolo naj-, naj-, naj- najlepšie predstavenie.

David O.

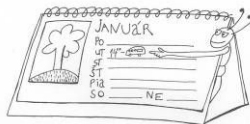
NÁVŠTEVA HASIČSKEJ STANICE

V apríli sme sa chystali do hasičskej zbrojnice do Prievozu, ale nevyšlo nám počasie, lebo stále pršalo, preto sme našu exkurziu zrealizovali na začiatku mája. Keď sme prišli do Prievozu, zavesili sme si naše veci na strom na dvore zbrojnice. Potom hasiči urobili oheň a ukázali nám, ako sa má oheň správne uhasiť. Z bezpečnostných dôvodov sme sa museli postaviť do radu v dostatočnej vzdialenosti. Po jednom sme sa šplhali na rebrík pripevnený k požiarnickému autu. Hore na streche bola nádrž s vodou a veľká striekačka. Keď sme všetci zliezli, mohli sme si pozrieť požiarnické auto zvnútra. Jeden ujo nám ukázal všetky požiarnické potreby. Mohli sme si aj skúsiť striekať z naozajstnej hasičskej striekačky. Verili by ste tomu? Potom sme išli na prehliadku hasičskej stanice. Vnútri to nebolo veľmi zaujímavé, až na jeden obraz. Bol čiernobiely a možno aj zo starších dôb. Nakoniec sme si všetci vyskúšali požiarnický oblek a prilbu. To bola ale zábava! Veľmi sa mi tam páčilo.

Lili Lešová, 2. A

AKCIE MESIACA

ŠKOLA V PRÍRODE

Naša trieda Dots bola od 14. do 20. mája v škole v prírode v Demänovskej doline v hoteli Junior. Demänovská dolina je v Nízkyh Tatrách. Páčilo sa mi, že v hoteli bol aj bazén. Keď sme plávali, bazén bol celý pre nás. V škole v prírode sme mali rôzne súťaže: plávanie v bazéne, *Okruhový pretek*, *Postrehový pretek*, *Voľba miss a mister*, výtvarná súťaž, súťaž v stolovaní a iné. Za výsledky sme dostali diplomy a pekné ceny. V stredu sme si urobili výlet autobusom do Demänovskej jaskyne Slobody. V Demänovskej jaskyni sa nám páčili stalaktity, stalagmity a stalagnáty. Mali sme sprievodcu, ktorý nám všetko vysvetlil. Ukázal nám aj Rieku šťastia, riečku Demänovku a jaskynné perly. V jaskyni sme prešli 913 schodov. Druhý výlet sme mali vo štvrtok. Bola to túra na

Vrbické pleso. Vrbické pleso je národná prírodná pamiatka. Videli sme tam ropuchu krátkonohú a divé kačky. Pleso sme obišli celé dokola. Je to najväčšie pleso v Nízkyh Tatrách. Najviac sa mi v škole v prírode páčila ústretovosť pani učiteľky, ktorá mi umožnila bývať na izbe so svojou kamarátkou Karolínkou. Vyhrali sme prvé miesto v súťaži *Moja izba*.

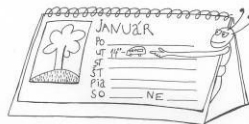

JÚN

- 1. 6. – Dopravné ihrisko, Petržalka, 1. D
- 3. 6. – Projekt O dvanástich mesiačikoch alebo, 2. A
- 7. 6. – Detská opera Kominarik – SND, 2. A
- 9. 6. – Beseda s tvorcami detskej opery Kominarik, 2. A
- 11. 5. – Divadlo Clipperton – Cisárove nové šaty
- 11. 5. – Florbalový turnaj – ŠKD, 1. D a 2. A
- 16. 6. – 21. 6. – Škola v prírode – poznávame okolie svojho mesta, 2. A
- 24. 6. – Účasť na Festivale pouličného divadla v Pezinku, 2. A

Viac sa o júnových akciách našich tried sa dozviete v budúcom čísle.

AKCIE MESIACA

DOPRAVNÉ IHRISKO – ANTS

Vybral som si príspevok o dopravnom ihrisku preto, lebo tam rád chodím. Išli sme tam autobusom. Najprv sme mali teoretickú výchovu. Na teoretickej výchove nám ujo hovoril, ako máme jazdiť na cestách a potom sa nás pýtal, čo znamenajú niektoré značky. Keď sme vyšli von, mohli sme si vybrať, či chceme bicyklovať alebo či sa chceme kolobežkovať. Ja som si vybral bicyklovanie, pretože sa mi to viac páči ako kolobežkovanie. Najviac sa mi páčilo, ako ma naháňali chlapi, lebo sa hrali na policajtov. Keď som vošiel do zákazu vjazdu, ujo na mňa zapískal. Bolo tam veľmi dobre.

Lukáš Lipka, 2. A

DOPRAVNÉ IHRISKO – DOTS

Vo štvrtok 2. júna sme boli na dopravnom ihrisku v Petržalke. Najskôr sme boli v miestnosti, kde nám ujo vysvetľoval dopravné značky. Pýtal sa nás, aké sú to značky a čo znamenajú: „Kto vie, aká je to značka?“. My sme sa hlásili a odpovedali sme. Naučili sme sa tieto dopravné značky: daj prednosť v jazde, stop, hlavná cesta, zákaz vjazdu, slepá ulica, prikázaný smer jazdy. Vysvetlil nám, že chodci chodia po pravej strane po chodníku. A potom sme si to nacvičovali. Išli sme von a obliekli sme si reflexné vesty a cyklistické helmy. Niektorí dostali kolobežky, iní bicykle a mohli sme jazdiť po dopravnom ihrisku. Neskôr sa stala malá nehoda. Robko išiel plnou rýchlosťou na bicykli a Martinko mu vošiel kolobežkou do cesty. Robkov bicykel sa potkol o Martinkove nohy a Robko spadol. Martinko plakal, pretože sa zľakol. Našťastie sa nič vážne nestalo. Nakoniec, po jazde v skúšobnej premávke, sme sa nadesiatovali. Páčilo sa mi tam a aj ostatní to hodnotili dobre.

Pavol Šťastný, 1. D

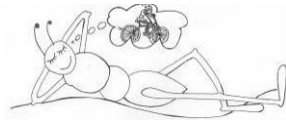
CISÁROVE NOVÉ ŠATY

V mesiaci máj k nám do školy prišlo divadlo Clipperton z Banskej Bystrice, ktoré hralo zaujímavú hru s názvom *Cisárove nové šaty*. V hre hrali iba traja ľudia, jedna dievčina s bábkou a dvaja chalani. Použili smiešnu kulisu – vyzeralo to ako detský hrad. Celý príbeh bol o cisárovi, ktorý mal rád prepychové šaty. Objednával si stále nové modely, také, ktoré ešte nemal nikto. Dvaja chudobní chlapi videli v televízii, že cisár stále vymýšľa a stále potrebuje nové šaty, a preto sa rozhodli, že ho okabátia. Nahovorili mu, že mu ušijú šaty, ktoré uvidia len múdri ľudia. Tvárili sa, že šijú, ale nakoniec ostal cisár nahý. Obdivovali ho všetci, lebo každý sa bál, že je sám hlúpy. Ale jeden malý chlapec zakričal: – Cisár je nahý! Potom sa všetci začali smiať. Mňa najviac zaujímalo to, ako budú vyzerat tie cisárove nové šaty! Mne sa ešte páčilo ako hlásil správu pán v *telke*, ktorý sa hral na paniu a povedal: – Chcem ešte povedať, že ja budem vystupovať v Smotánke so psíčkom!!! Bola to sranda.

Emma Sekulová, 2. A

ZÁĽUBY

U STARÝCH RODIČOV

V piatok poobede sa teším, že cez víkend pôjdem k starým rodičom. Jedni bývajú v Myjave a druhí v Trenčíne. Vždy sa na mňa tešia a ja na nich. V Myjave mám okrem starých rodičov aj sesternicu a bratranca, v Trenčíne mám strýka. V Myjave, keď prší alebo je zima a my sme vnútri, hrávame sa hračkami, z ktorých niektoré si ešte pamätajú mamičku ako dieťaťko. Ale keď je pekne, sme v záhrade alebo na dvore, kde sme si medzi stromami a kvetinkami postavili domček. V záhrade ma najviac lákajú jahody a maliny (rastú tam dokonca aj žlté - mňam!). V Trenčíne chodievame s dedkom do plavárne a často aj do záhrady. Ubytoval sa im tam kocúr a babinka ho pomenovala Mao. Keď tam prídem, dedko mi rozbalí lavičkovú hojdačku a v lete hojdaciu sieť. Často ma zapriahne do práce a polievam s ním zeleninku alebo kvetinky. Niekedy, aj so svojou sestrou Zuzankou, odbehneme navštíviť strýka, ktorý má doma zbierku autíčok Ferrari. Z papierových vreckoviek si pre ne staviame garáže. Dvakrát za rok priletia k starým rodičom teta a ujo z Kanady a vtedy sa tešíme, že sme spolu celá rodina (a tiež, že mi prinesú nejaký darček).

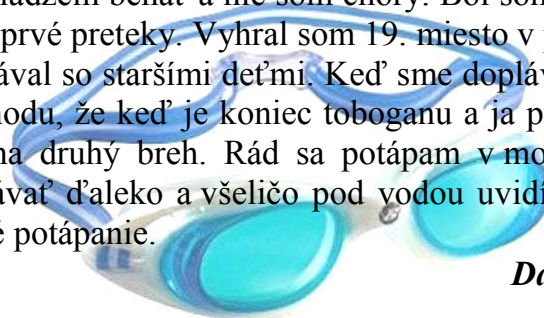

Lucia Ličáková, 1. D

PLÁVANIE

Môj obľúbený šport je plávanie. Sú štyri spôsoby plávania: kraul, znak, motýlik a prsia. Trénujem plávanie a darí sa mi. Môj plavecký oddiel sa volá Slávia UKB. Naše tréningy sú tvrdé. Na jednom tréningu zaplávam asi 58 bazénov. Bazén má 50 metrov. Mám ho rád preto, lebo keď je leto, môžem sa kúpať v bazéne a neutopím sa. Chodím na plávanie aj preto, lebo to pomáha môjmu zdraviu, viac vládzem behať a nie som chorý. Bol som na pretekoch v Rakúsku, boli to moje prvé preteky. Vyhral som 19. miesto v prsiach, bol som spokojný, lebo som plával so staršími deťmi. Keď sme doplávali, boli sme na toboganoch. Mám výhodu, že keď je koniec toboganu a ja padnem do vody, doplávam v pohode na druhý breh. Rád sa potáпам v mori. Pretože som dobrý plavec a mám výdrž, dokážem zaplávať ďaleko a všeličo pod vodou uvidím. Teším sa na dovolenku v Chorvátsku, kde si užijem pravé potápanie.

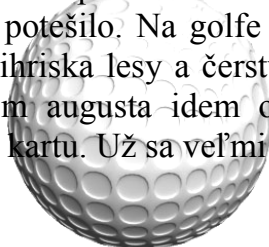

David Bobek, 1. D

LETO S GOLFOM

Mojou záľubou je golf. Hrám ho od svojich šiestich rokov. Veľmi sa mi tento šport páči. Hrávajú ho moji rodičia, aj moja sestra. Na golf chodíme na Tále, pretože tam máme blízko chatu. Golf som sa naučila hrať v golfovom dennom tábore. Naučila som sa tam veľa golfových úderov, napríklad odpaľovať, patovať a čipovať. V súťaži najmenších detí som získala prvé miesto, čo ma veľmi potešilo. Na golfe sa mi páči aj to, že sa hrá v prírode. Na Táloch sú okolo ihriska lesy a čerstvý vzduch. Dúfam, že budem hrať golf aj toto leto. Koncom augusta idem opäť do golfového tábora a chcela by som získať zelenú kartu. Už sa veľmi teším.

Tereza Golianová, 1. D

ROZHOVOR

ROZHOVOR S VIEROU

Rázna, nebojácna, prísna, no keď treba, je veľmi starostlivá, láskavá a deti si získa aj čerstvo napečenými koláčmi. Je ju počuť, je ju vidieť, vždy má s deťmi jasný cieľ. Miluje divadlo, aj s deťmi ju tam často vídať. Taká je naša Viera. Viera Dršková – triedna učiteľka Ants na SZŠ Bajkalská.

Prečo si sa stala učiteľkou?

Neviem, často som si myslela, že budem učiteľkou, ale nevedela som prečo. Verím tomu, že som predurčená byť učiteľkou zdedila. Moja babička, ktorá by mala teraz sto rokov, keby žila, bola zrejme nadané dieťa. Keď mala päť rokov, vedela čítať a zapísali ju do školy – v tých časoch to bolo viac ako nezvyčajné. Veľmi chcela byť učiteľkou, ale rodičia ju vydali. Tak som sa učiteľkou stala ja.

Čím si sa chcela stať, keď si bola ako my?

Ako som už povedala – učiteľkou. Potom speváčkou – nezaspievam ani notu ☺, krajčírkou, aranžérkou výkladov, módnou návrhárou, sprievodkyňou v jaskyni, herečkou... a keď som prišla k rozumu, tak zase učiteľkou.

Do akej školy si chodila, keď si bola veľká ako my? Máš na ňu dobré spomienky?

Vždy som bola presvedčená, že som chodila široko-d'aleko do najlepšej základnej školy. Bolo to v Starej Turej. Myslela som si to aj ako žiačka a ako dospelá som o tom presvedčená čím d'alej, tým viac. Pamätám si mená všetkých učiteľov, ktorý nás učili. Dostali sme od nich do života výborný základ.

Ktorý predmet si mala najradšej, keď si chodila do školy?

Na prvom stupni výtvarnú výchovu a neskôr slovenský jazyk a zemepis.

Keď si bola malá, bavil ťa šport v televízii? Aký šport si vtedy robila? Robíš ho aj teraz? Hrávala si aj guľky?

Veľmi sa mi páčilo krasokorčuľovanie, to som si nikdy nenechala ujsť a sledovali sme s dedom hokej, ktorý som potom s chalanmi hrávala na zamrznutom potoku. Aktívne som nikdy nešportovala, vždy som bola zameraná viac na kultúru. Ale veľmi rada chodím korčuľovať na hrádzu, je to príjemný relax. No a guľky, samozrejme! Hrávali sme všetci, čo sme sa spolu kamarátili, ako o dušu! Učili sme sa tak rešpektovať pravidlá hry, jeden druhého, vyhrávať a prehrávať zároveň.

Veľa si cestovala. V ktorej krajine sa ti najviac páčilo? Koľko krajín si už navštívila, kde si bola najďalej? A do ktorej krajiny by si ešte chcela ísť?

Kedysi som ozaj veľa cestovala. Navštívila som šesťnásť krajín sveta a každá má niečo, čo človeka zaujme, čo sa mu tam páči. Najďalej na východ som bola v Japonsku a najďalej na západ v USA, tam som toho pochodila viac. Ale najradšej chodím do Čiech a do Švajčiarska. Stále si hovorím, že by som sa mala ešte vybrať do Grécka pozrieť si antické pamiatky, len som akosi zlenivela, čo sa cestovania týka.

ROZHOVOR

Aký je tvoj obľúbený spisovateľ a akého hudobného skladateľa máš najradšej?

Rada čítam poviedky Williama Saroyana, o ňom sa budete učiť, keď budete väčší. Pre zábavu si prečítam niečo od Dan Browna a milujem majstra slova Borisa Filana. Smejem sa a plačem zároveň, keď čítam jeho knihy. Čo sa hudby týka, mám rada klasikov. Od každého niečo. Vivaldiho pre jeho Štyri ročné obdobia, ale to už viete dávno.

Kamarátiš sa alebo si sa kamarátila s nejakou známou osobnosťou? Alebo si nejakú stretla?

Mala som možnosť sa stretnúť s viacerými známymi osobnosťami, niekoľkým z nich som učila deti. Z tých, čo by ste mohli poznať, sa kamarátim s herečkou Ankou Šiškovou. Sme dobrá partia ešte od študentských čias a ona si na nás vždy, keď jej to povinnosti dovoľia, nájde čas.

Prečo pre nás vymýšľaš toľko veľkých akcií?

Akcie pre vás vymýšľam preto, lebo som presvedčená, že zážitkové učenie obohatí deti viac, ako im len o niečom rozprávať a ukazovať im obrázky v učebnici alebo na internete. Myslím si, že deťom a nielen

deťom treba neustále rozširovať obzor. A vraj je povinnosťou každého človeka odovzdať druhým to, čo sám vie. Ak to tí druhí prijímajú, teší ma to.

Čo robíš vo voľnom čase, rada chodíš do prírody?

Najradšej chodím do divadla. Veľmi rada sa tiež túlam po okolitých lesoch. Vždy, keď je to časovo možné, vyrážam s priateľmi na prechádzku do lesa. A na jeseň veľmi rada chodím na huby.

Mala si, alebo máš nejaké domáce zvieratá? Ak áno, prečo práve toto?

Vždy sme mávali doma okrem iných zvierat dve mačky a vždy tigrované. Mačky zbožňujem, sú to úžasné zvieratá. Keďže už nebývam v rodinnom dome, mačku nemám. Zvieratá v byte – to považujem za väzenie, nie je to preň prirodzené prostredie.

Čo robíš najradšej cez prázdniny? A čo by si ešte chcela zažiť cez prázdniny?

Cez prázdniny robím väčšinou to, čo som zanedbala počas školského roka. No už sa dlhšie chystám zorganizovať si také prázdniny, že by som cestovala po Slovensku a Čechách a išla na miesta, kde som ešte nebola.

*Ďakujeme za rozhovor.
Otázky pripravili: Ants*

ZAZNELO NA VYUČOVANÍ

Na hodine slovenského jazyka sme mali napísať slovné spojenia podľa vzoru.
Vzor: čln z gumy → gumený čln. Laura K. to vyriešila svojisky:
nátierka z vajíčok → chutná, šťava z citróna → kyslá, život v noci → tmavý
chobot slona → dlhý, prášok na čistenie → čistý a voňavý

O PRÍRODE A ZVIERATÁCH

DINOSAURY

Volám sa Alexander. Už od 3 rokov ma zaujímajú dinosaury a pravek. Dinosaury boli najväčšie tvory na Zemi. Boli mäsožravé a bylinožravé. Žili na súši, ale aj v mori a vo vzduchu. Ľudia vtedy nežili, poznávame ich len z práce vedcov – paleontológov. Tí nachádzajú kostry a objavujú nové druhy a život v praveku. Rád sa s nimi hrávam, čítam o nich knižky a pozerám filmy, spoznávam stále nové druhy. Dokonca mám encyklopédiu, kde je až 1000 dinosaurov. Niektoré sú obrovské, väčšie ako autobus, ale boli i malé ako naša dlaň. Často chodím do ZOO do Dinoparku, kde sú makety dinosaurov v ich životnej veľkosti. Minulý rok som odoberal časopis Dinosaurus, v ktorom boli kosti Tyranosaura Rexa. S mamou sme ho potom zostrojili. V mojej izbe to vyzerá ako v minidinoparku. Bol som už aj na ranči Trilobit, kde ujo rančer našiel skamenelinu trilobita, pravekého živočícha. Trilobit žil ešte pred dinosaurami. Hral som sa tam na paleontológa a hľadal som ozajstnú skamenelinu. Cez prázdniny plánujem ísť do tábora *Mladý archeológ*, lebo tam chcem vykopať skamenelinu neobjaveného dinosaura.

Alexander Herceg, 1. D

NAŠA MAČKA LILA

Naša mačka Lila sa narodila v júni minulého roku, v noci v mamičkinej skrini. S ňou sa narodilo ďalších šesť mačičiek. Robí veľa trikov, na ktorých sa veľa nasmejem, napríklad: visí na konároch stromov alebo robí stojky. Dokáže vyliezť na najvyšší strom v našej záhrade. Rada sa hrá so šnúrkou, ktorú jej ťahám po zemi a ona na ňu skáče. Jedáva mäsové konzervy alebo myši. Jej mama sa volá Kaya, stará sa o ňu a umýva ju. Počas babieho leta chytá pavučiny. Keď vylezie na strom, naháňa vtáky, ale žiadneho ešte nechytala, lebo vždy všetky uletia. Keď sme na chate v Tatrách, vždy chytí myš a ukáže nám ju. Spáva so mnou v mojej posteli. Umýva sa jazykom tak, že sa celá pooblizuje. Je krásnej čierno-bielej farby. Má rada, keď ju hladkám pod krkom. Očká má zelené, je krásna a milá. Mám ju veľmi rád.

David Elexa, 1. D

MOTÝLE

Motýle patria medzi najkrajší hmyz na svete. Delia sa na 2 skupiny – denné a nočné. Denné sú oveľa pestrejšie ako nočné. Ich telo sa skladá z hlavy, hrude a zadočku. Majú 6 nôh. Na hlave majú cuciak, ktorým jedia nektár z kvetov a šťavu z ovocia. Motýle majú zvláštny vývoj. Samička nakladie vajíčka na listy. Z nich sa vyliahnú húsenica, ktorá veľa žerie. Z húsenice vznikne kukla, v nej sa húsenica zmení na motýľa. Cez malú štrbinku v kukle z nej vyletí motýlik. Na krídlach majú veľa šupiniek rôznej farby. Vďaka nim majú také krásne farby a tvary na krídlach. Niektoré motýle sú chránené, lebo sú vzácne. Ľudia ich lovia pre ich krásu. Na chalupe som videla vidlochvosta, babôčku aj mlynárika. Videla som ich celkom zblízka. Keď som ich chcela chytiť, vždy mi uleteli. Mám ich veľmi rada, často ich kreslím.

Lucia Simonidesová, 1. D

A VŠELIČO INÉ ...

BEH PRE ŽIVOT

Ahojte! Volám sa Leonard Mohňanský. V sobotu 4. júna som sa zúčastnil na akcii *Beh pre život*. Táto akcia sa konala na Železnej studienke. Organizovala ju spoločnosť TESCO. Z našej školy sa tam prihlásilo 40 detí. Nás prihlásil môj tatino v jeho práci. Všetci účastníci behu dostali modré tričká. Na štarte stálo veľmi veľa ľudí. Dokonca aj niektorí psi mali modré tričká. Vyzerali veľmi zábavne. Trasa bola dlhá až 4 km. Keď som dorazil do cieľa, bol som veľmi rád, že som to zvládol. Dostal som aj medailu. V cieľi bolo pre bežcov pripravené aj občerstvenie – pitie a ovocie. S chuťou som sa hneď pustil do jablka a moja sestra do banána. Určite sa zúčastním aj na budúci rok. Pridáte sa aj vy?

Leonard Mohňanský, 2. A

BEŽÍME PRE ŽIVOT

Dňa 4. júna 2011 sa konal na Železnej studienke v Bratislave *Beh pre život*. Bolo to charitatívne podujatie, ktorého sa zúčastnila aj naša škola. Žiakov a učiteľov bolo spolu 40, z našej triedy som tam bola ja a Leo. Podobných behov sa zúčastňujem už tretí rok. Ráno ma s otcom odviezla mama so sestrou na beh. Cestou sme sa zabávali počítaním bežcov s rovnakými tričkami ako sme mali my. Modré tričko s logom *Beh pre život* mal aj jeden pes. Atmosféra bola super, bežali sme 3,5 kilometra. Behu sa zúčastnil aj môj učiteľ angličtiny Miro, pri behu nás aj odfotil. V cieľi každého čakala zlatá medaila, občerstvenie, ale hlavne dobrý pocit, že sme podporili takú akciu. Už sa teším na budúci ročník! Verím, že nás bude budúci rok viac!

Dňa 4. júna 2011 sa konal na Železnej studienke v Bratislave *Beh pre život*. Bolo to charitatívne podujatie, ktorého sa zúčastnila aj naša škola. Žiakov a učiteľov bolo spolu 40, z našej triedy som tam bola ja a Leo. Podobných behov sa zúčastňujem už tretí rok. Ráno ma s otcom odviezla mama so sestrou na beh. Cestou sme sa zabávali počítaním bežcov s rovnakými tričkami ako sme mali my. Modré tričko s logom *Beh pre život* mal aj jeden pes. Atmosféra bola super, bežali sme 3,5 kilometra. Behu sa zúčastnil aj môj učiteľ angličtiny Miro, pri behu nás aj odfotil. V cieľi každého čakala zlatá medaila, občerstvenie, ale hlavne dobrý pocit, že sme podporili takú akciu. Už sa teším na budúci ročník! Verím, že nás bude budúci rok viac!

Laura Herbecová, 2. A

ATLETICKÁ VÝCHOVA

V našej škole vedie atletickú výchovu s veľkáčmi Nýall. Je veľmi milý. Keďže som sa chcela naučiť správne behať, tatino ma tam prihlásil. Behávať chodím jedenkrát do týždňa a okrem mňa chodí z našej triedy ešte Matko. Pred behom si dávame strečing a potom päť *kolečiek* okolo veľkej telocvične. Až potom začíname trénovať naozajstný beh so všetkými pravidlami. Behávame v telocvični a niekedy aj vonku. V telocvični som sa pripravovala na behanie okolo Štrkoveckého jazera, čo je asi jeden kilometer. Na behanie vonku sa veľmi tešíme.

Laura Isabel Lešová, 2. A

HURÁ NA PRÁZDNINY

Simon Nahálka, 2.A